

**“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వము**

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

పుణ్డాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।  
పునస్సవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।  
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।  
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే , విరాజమానస్య , దేవదేవోత్తమస్య , జగద్రక్షణార్థం , అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి  
బ్రహ్మాండనాయకస్య , శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆభివ్యాధి,  
నివృత్తిద్వారా , ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత , సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం  
సర్వారిష్ట , నివృత్తిద్వారా , సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ ,కామమోక్షాఖ్య , చతుర్విధ , పురుషార్థ ఫల  
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,  
శ్రీమన్మహాభారతే , ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, సప్తపంచాశదధికశతతమ, అష్టపంచాశదధికశతతమ  
అధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యోస ధ్యానమ్ ॥

వ్యోసం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।  
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యోసాయ విష్ణురూపాయ వ్యోసరూపాయ విష్ణవే ।  
నమో వై బ్రహ్మనిధయే, వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-157 సప్తపశ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయ: బకవధపర్వ

స్వయం మర్తుముద్యతాయా: పత్వ్యా: పతిం ప్రతి తదీయజీవనరక్షార్థమనురోధ:

అవధ్యాం స్త్రియమిత్యాహుర్ధర్మజ్ఞా ధర్మనిశ్చయే ।

ధర్మజ్ఞాన్ రాక్షసానాహుర్న హన్యాత్ స చ మామపి ॥

॥ 157-31 ॥

నిస్సంశయం వధ: పుంసాం స్త్రీణాం సంశయితో వధ: ।

అతో మామేవ ధర్మజ్ఞ ప్రస్థాపయితుమర్హసి ॥

॥ 157-32 ॥

భుక్తం ప్రియాణ్యనాస్తాని ధర్మశ్చ చరితో మహాన్ ।

త్వత్ప్రసూతి: ప్రియా ప్రాప్తా న మాం తస్యైత్యజీవితమ్ ॥

॥ 157-33 ॥

జాతపుత్రా చ వృద్ధా చ ప్రియకామా చ తే సదా ।

సమీక్ష్యైతదహం సర్వం వ్యవసాయం కరోమ్యత: ॥

॥ 157-34 ॥

ఉత్పృజ్యాపి హి మామార్య ప్రాప్యస్యన్యామపి స్త్రియమ్ ।

తత: ప్రతిష్ఠితో ధర్మో భవిష్యతి పునస్తవ ॥

॥ 157-35 ॥

న చాప్యధర్మ: కల్యాణ బహుపత్నీకృతాం నృణామ్ ।

స్త్రీణామధర్మ: సుమహాన్ భర్తు: పూర్వస్య లజ్జనే ॥

॥ 157-36 ॥

ఏతత్ సర్వం సమీక్ష్య త్వమాత్మత్యాగం చ గర్హితమ్ ।

ఆత్మానం తారయాద్యాశు కులం చేమౌ చ దారకౌ ॥

॥ 157-37 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

ఏవముక్తస్తయా భర్తా తాం సమాలిజ్య భారత ।

ముమోచ బాష్పం శనకై: సభార్యో భృశదు:ఖిత: ॥

॥ 157-38 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి బకవధపర్వణి బ్రాహ్మణీవాక్యే సప్తపశ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయ: ॥ 157 ॥

అధ్యాయ:-158 అష్టపశ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయ: బకవధపర్వ

బ్రాహ్మణకన్యాయా వివేకపూర్ణం వచనం కున్త్వా బ్రాహ్మణపరివారసమీపే గమనం చ

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి బకవధపర్వణి బ్రాహ్మణకన్యాపుత్రవాక్యే

అష్టపశ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయ: ॥ 158 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తయోర్దు:ఖితయోర్వాక్యమతిమాత్రం నిశమ్య తు ।

తతో దు:ఖపరీతాక్షీ కన్యా తావభ్యభాషత ॥

॥ 158-1 ॥

- కిమేవం భృశదుఃఖారై రోరూయేతామనాథవత్ ।  
మమాపి శ్రూయతాం వాక్యం శ్రుత్వా చ క్రియతాం క్షమమ్ ॥ 158-2 ॥
- ధర్మతో2హం పరిత్యాజ్యా యువయోర్నాత్ర సంశయః ।  
త్యక్తవ్యాం మాం పరిత్యజ్య త్రాహి సర్వం మయైకయా ॥ 158-3 ॥
- ఇత్యర్థమిష్యతే2పత్యం తారయిష్యతి మామితి ।  
అస్మిన్నుపస్థితే కాలే తరధ్వం ప్లవవన్మయా ॥ 158-4 ॥
- ఇహ వా తారయేద్దుర్గాదుత వా ప్రేత్య భారత ।  
సర్వథా తారయేత్పుత్రః పుత్ర ఇత్యుచ్యతే బుధైః ॥ 158-5 ॥
- ఆకాఙ్క్షన్తే చ దాహిత్రాన్మయి నిత్యం పితామహాః ।  
తత్ స్వయం వై పరిత్రాస్యే రక్షన్తీ జీవితం పితుః ॥ 158-6 ॥
- భ్రాతా చ మను బాలో2యం గతే లోకమముం త్వయి ।  
అచిరేణైవ కాలేన వినశ్యేత న సంశయః ॥ 158-7 ॥
- తాతే2పి హి గతే స్వర్గం వినష్టే చ మమానుజే ।  
పిణ్డః పితృణాం వ్యుచ్చిద్యేత్తతేషాం విప్రియం భవేత్ ॥ 158-8 ॥
- పిత్రా త్యక్తా తథా మాత్రా భ్రాత్రా చాహమసంశయమ్ ।  
దుఃఖాద్దుఃఖతరం ప్రాప్య మ్రియేయమతథోచితా ॥ 158-9 ॥
- త్వయి త్వరోగే నిర్ముక్తే మాతా భ్రాతా చ మే శిశుః ।  
సంతానజ్ఞైవ పిణ్డశ్చ ప్రతిష్ఠాస్యత్యసంశయమ్ ॥ 158-10 ॥
- ఆత్మా పుత్రః సఖా భార్యా కృచ్ఛ్రం తు దుహితా కిల ।  
స కృచ్ఛ్రాన్మోచయాత్మానం మాం చ ధర్మే నియోజయ ॥ 158-11 ॥
- అనాథా కృపణా బాలా యత్రక్వచనగామినీ ।  
భవిష్యామి త్వయా తాత విహీనా కృపణా సదా ॥ 158-12 ॥
- అథవాహం కరిష్యామి కులస్యాస్య విమోచనమ్ ।  
ఫలసంస్థా భవిష్యామి కృత్వా కర్మ సుదుష్కరమ్ ॥ 158-13 ॥

అథవా యాస్యసే తత్ర త్యక్త్వా మాం ద్విజసత్తమ ।  
 పీడితాహం భవిష్యామి తదవేక్షస్వ మామపి ॥ 158-14 ॥

తదస్మదర్థం ధర్మార్థం ప్రసవార్థం స సత్తమ ।  
 ఆత్మానం పరిరక్షస్వ త్యక్త్వా మాం చ సన్త్యజ ॥ 158-15 ॥

అవశ్యకరణీయే చ మా త్వాం కాలో2త్యగాదయమ్ ।  
 కిం త్వతః పరమం దుఃఖం యద్వయం స్వర్గతే త్వయి ॥ 158-16 ॥

యాచమానాః పరాదన్నం పరిధావేమహి శ్వవత్ ।  
 త్వయి త్వరోగే నిర్ముక్తే క్లేశాదస్మాత్ సబాన్ధవే ॥ 158-17 ॥

అమృతే వసతీ లోకే భవిష్యామి సుఖాన్వితా ।  
 ఇతః ప్రదానే దేవాశ్చ పితరశ్చేతి న శ్రుతమ్ ।  
 త్వయా దత్తేన తోయేన భవిష్యన్తి హితాయ వై ॥ 158-18 ॥

**వైశమ్పాయన ఉవాచ**

వీవం బహువిధం తస్యా నిశమ్య పరిదేవితమ్ ।  
 పితా మాతా చ సా చైవ కన్యా ప్రరురుదుస్త్రయః ।  
 తతః ప్రరుదితాన్ సర్వాన్నిశమ్యాథ సుతస్తదా ॥ 158-19 ॥

ఉత్పల్లనయనో బాలః కలమవ్యక్తమబ్రవీత్ ।  
 మా పితః క్రన్త మా మాతర్మా స్వసస్త్వీతి చాబ్రవీత్ ॥ 158-20 ॥

ప్రహసన్నివ సర్వాంస్తానేకైకమనుసర్పతి ।  
 తతః స త్యణమాదాయ ప్రహృష్టః పునరబ్రవీత్ ॥ 158-21 ॥

అనేనాహం హనిష్యామి రాక్షసం పురుషోదకమ్ ।  
 తథాపి తేషాం దుఃఖేన పరీతానాం నిశమ్య తత్ ॥ 158-22 ॥

బాలస్య వాక్యమవ్యక్తం హర్షః సమభవన్మహాన్ ।  
 అయం కాల ఇతి జ్ఞాత్వా కున్తి సముపసృత్య తాన్ ।  
 గతాసూనమృతేనేవ జీవయన్తిదమబ్రవీత్ ॥ 158-23 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి బకవధపర్వణి బ్రాహ్మణకన్యాపుత్రవాక్యే  
 అష్టపశ్చాశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 158 ॥

